

Koppången

E.M.D.

Här är stillhet och tystnad
nu när marken färgats vit
Från den trygga, gamla kyrkan
klingar sången ända hit

Jag har stannat vid vägen
för att vila mig ett tag
Och blev fångad i det gränsland
som förenar natt och dag

Och ett sken ifrån ljusen
bakom fönstrets välvda ram
Har förenat de själar
som finns med oss här i tiden
Och jag vet att de som har lämnat oss
har förstått att vi är
liksom fladdrande lågor
så länge vi är här

Och där bland gnistrande stjärnor
som förbleknar en och en
Kommer livet väldigt nära
som en skymt av sanningen

Vi är fångar i tiden
som ett avtryck av en hand
På ett frostigt, gammalt fönster
som fått nåd av tidens tand

En sekund är jag evig
och sen vet jag inget mer
Bara ett, att jag lever lika fullt som någon annan
Jag är här och mitt på en frusen väg
finns det värme ändå
Fastän snön börjar falla
och himmelen blir grå

Och ett sken ifrån ljusen
bakom fönstrets välvda ram
Har förenat de själar
som finns med oss här i tiden
Och jag vet att de som har lämnat oss
har förstått att vi är
liksom fladdrande lågor
så länge vi är här